

En aquesta secció només es publicaran les cartes que vagin acompanyades d'una completa identificació de l'autor (nom, adreça, DNI i telèfon, si fa al cas), tot i que, si es demana, és possible la firma sota pseudònim o inicials. SEGRE no tornarà els originals i si la seua extensió passa de 20 línies (1.200 caràcters), es reserva el dret de resumir-los.

Gràcies, Sra. Merkel

Sr. Director:

No sé si és un agraïment total, però fa uns dies vaig sentir que deia unes paraules que em van fer sentir a prop d'ella.

Afirmava sentir-se decebuda amb Europa davant la ineficàcia i falta de compromís dels seus països i se la veia impotent davant el drama dels immigrants. Considerava que estem donant una molt mala imatge del nostre continent. L'entenc i estic d'acord amb ella.

Ahir vam conèixer una nova desgràcia a l'Egeu i tornem a veure cadàvers de nens escampats per la costa. Sembla que els mitjans ja no en parlen tant i potser per a alguns és un tema que cansa i que, en lloc de voler fer ressò per pressionar per solucionar-ho, prefereixen no veure-ho. Ho vulguem veure o no, per desgràcia continua passant. Jo penso com ella i agraeixo que una gran autoritat com ella, que amb la seva veu arriba als qui hi podrien fer alguna cosa, ho digui. També va dir que, com un continent tan gran i amb tants milions de persones no pot acollir un milió de persones més, quan acabin els conflictes ja tornaran als seus països. Si és per animar Europa a actuar, l'aplaudeixo, però realment crec que no caldrà animar-los a marxar, ja que penso que la majoria ja preferiran tornar-hi per iniciativa pròpia, perquè són els seus orígens, la seva terra.

Fa un temps vaig sentir un refugiat decebut i desesperat que deia que no s'esperava trobar això, que només demanaven que se'ls respectessin alguns drets humans com ara

l'atenció mèdica. Deia que per viure així preferia morir al seu país i demanava que el tornessin allà. Fa poc que s'ha commemorat el dia de l'holocaust jueu i hem tornat a veure imatges que s'assemblen a les que veiem avui. Crec que d'alguna manera és això el que intenta dir Merkel als mandataris europeus, que ella no vol repetir la creació d'una altra mena de camps de concentració ni de cap tipus de maltractament a persones pel seu origen com ja va fer un dia el seu país. Que per això cal treballar units i amb ganes de voler evitar costis el que costis que un dia la història relati el que passa avui com ara ens relata el que va passar

aleshores. Penso que ara, amb el que passa dia a dia, ja estem escrivint el que dirà la història en el futur sobre qui érem nosaltres. No sé si tot el que fa la senyora Merkel és acceptable ni adequat, però agraeixo sentir unes paraules tan certes d'algú amb la seva posició i influència.

M. DURANO

'La gran festa de l'art'

Sr. Director:

Llegeixo que el grafista abstracte irlandès Sean Scully (Dublín, 1945) rebrà el premi Honorífic Fundació Banc Sabadell dels galeristes catalans, que s'entregarà el 7 de juny al

MACBA a la Nit del Galerisme, que és presentada com *la gran festa del sector de l'art català*. Antoni Tàpies, Jaume Plensa, Richard Hamilton, Antoni Muntadas, Alfons Borrell i Susana Solano van ser els distingits a les edicions anteriors.

L'anomenat *art contemporani* al qual pertany la totalitat dels grafistes premiats va ser imposat per la CIA a la devastada Europa en el fosc període de la guerra freda. A partir d'aquell moment, les arts figuratives contemporànies –que són les pròpies de la nostra civilització– van ser desestimades, rebutjades i ignorades pels estaments oficials. Però si la guerra freda s'ha donat per

LA CARTA DEL DIA

A Rosselló, tristament contents...

SR. DIRECTOR:

El dia 29 de gener, a Rosselló, serà històric. I per a què serveix la història? Sempre s'ha dit que per a no repetir-ne els errors. Estic segura que tots des de les diferents posicions estem analitzant ja els nostres errors, inclosa jo mateixa, que com d'altres celebràvem la nostra senzilla però reconfortant Missa dominical, confiant a la Providència allò que havíem d'haver confiat a la raó.

Dit això, que no és poc, a Rosselló hem tingut els nostres minuts de glòria. I quina glòria...! *Trending topic* estatal unes hores i tots els canals parlant de Rosselló, fixos en el nostre pobre campanar caient amb un aplom cinematogràfic; i l'interior de l'església, amb la barana del cor, on ningú es repenjava mai perquè de ben petits sabíem que estava a punt de caure, resistint i sostenint al mig la

bella imatge de 2016, *Any de la Misericòrdia*. Però no es va acabar ahir, sinó que dissabte ja estàvem a la llista de llocs d'interès per als esquiadors. Vés a saber... Benvingut sigui tothom! I... sí, sí que fa una certa vergonyeta que et caigui el campanar, i tristesa també, però estem tan contents que no ens hagi caigut al cap, que no podem sentir res més que alegria.

El senyor bisbe, que ens ha acompanyat en aquests moments, ens ha donat i demanat comprensió. Tots n'hauré de tenir, fins i tot aquells que, amb una rialleta, han completat els nostres vídeos amb algun avionet hauran de comprendre que, a part dels naturals diners oficials, necessitem fer molts BELL TOWER FESTIVALS per recollir calerons i per descomptat que ja comptem amb la seva i la vostra solidaritat. Moltes, moltes gràcies!

MA PILAR GASOL. VDA.CAPELL

acabada, per què és continua mantenint –majorment amb diners públics– aquest fenomenal *tinglado*? El conseller de Cultura té la paraula.

JORDI PAUSAS

'Sóc una puta, traïdora, amargada i mal follada'

Sr. Director:

Sempre que una dona mostra la seva personalitat, oblidant completament (i volent-ho fer) que no serveix a la moral a la qual es vol que representi –una moral que ens fa belles, sensibles i dolces–, és insultada, menyspreada i difamada. Tant se val a quin partit representi, si obrim la boca per dir coses amargues, dures i clares, som insultades, menyspreades i difamades. Aquests comentaris superficials i masclistes no ens ensorraran, ni tan sols ens afectaran; nosaltres sempre mostrarem les nostres idees i la nostra personalitat amb decisió. Espero que arribi el dia en què la meua condició de dona no sigui important a l'hora de jutjar el que faig, i s'eduqui els i les que vindran sense marcar diferència. Espero que arribi i entenc que serà en la construcció d'uns països catalans que trencaran les diferències imposades, i tan arrelades, entre gèneres.

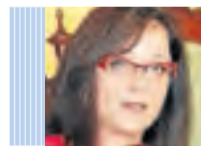
Si no és així, em sap greu, però no crec que aquest sigui el país que volem. No volem uns països catalans on siguem belles, sensibles, dolces, femenines; en volem uns on siguem lliures i feministes.

MIRIAM ERREGÉ

Envieu la vostra foto a cercle@segre.com. Una selecció més àmplia de cartes pot trobar-se a SEGRE.com

COL·LABORACIÓ

Pressupostos participatius

ÁNGELES RIBES

PORTAVEU DEL GRUP MUNICIPAL DE C'S

CADA CERT temps, el llenguatge que s'ha batejat com *polítiques* posa de moda termes que queden molt bé i són tremendament aparents però que, si no són dotats de contingut real, corren el perill de convertir-se en una falca més d'aquest llenguatge confús però molt insubstancial que moltes vegades utilitzem aquells que estem en política.

Una d'aquestes expressions és la molt útil, "activació dels mecanismes de participació ciutadana", que és d'allò més vistosa però que necessàriament ha de portar un fons que li doni substància perquè de

veritat la ciutadania pugui participar. Això ve a col·lació d'una moció presentada en el ple del mes de gener passat per CiU, que es va aprovar i en la qual el grup municipal de Ciutadans es va abstenir, no al no estar d'acord amb l'esmentat concepte, sinó perquè en cap moment no s'articulava la forma en què es portaria a terme, comproment una partida d'inversions en els pressupostos del 2017 perquè sigui objecte de debat ciutadà amb el criteri de pressupostos participatius. Que ens abstinguéssim no vol dir que no creguem en la parti-

cipació ciutadana, és un pilar bàsic de la nostra formació. I exemple d'això són les contínues reunions i visites que realitzem amb les diferents associacions i grups veïnals de la ciutat.

I això com es fa? Doncs segons diu la moció en el punt primer dels seus acords, desenvolupant l'apartat de pressupostos participatius al nou Reglament de Participació Ciutadana.

Però la qüestió és que aquest tema de moment ni tan sols s'ha plantejat en el nou redactat, que ha passat per una primera fase d'elaboració per part de l'equip de govern, que ara haurà d'incloure aportacions per part de les diferents entitats socials, que després passarà per una fase de tallers i grups de treball i

que a més haurà de ser validat per part de serveis jurídics. La cosa, doncs, va per llarg i probablement estiguem parlant de molts mesos. Serà molt difícil quadrar les dates amb el que diu el primer acord de la moció que parla de poder disposar de l'últim quadrimestre de l'any per fer el procés i selecció de projectes, és a dir, a partir del setembre.

Amb la qual cosa és molt probable que ens trobem que a l'hora d'elaborar els pressupostos del 2017, hàgim de reservar, per acord del plenari de la Paeria, una partida d'inversió que no sabem de quina quantitat serà, ni quina serà la forma en què els veïns podran decidir sobre aquesta, ni qui prendrà la decisió final de la seua execució ni de quina forma. Es parla d'un pro-

cés de selecció de projectes quan no hi ha res a data d'avui plantejat en aquest sentit i ja som al febrer.

I per això Ciutadans es va abstenir en aquesta moció perquè, com ha estat succeint de forma habitual, es planteegen mocions per al lluïment d'alguns grups, però no es desenvolupa la manera pràctica de dur a terme el que es demana, generant unes expectatives que després poden no ser satisfetes. El nostre grup considera que aquest fenomen a l'entrada d'aquesta moció s'hauria d'haver articulat el mecanisme de regulació dels pressupostos participatius, per no trobar-nos una altra vegada mocions de difícil compliment o que són, directament, declaracions d'intencions sense fonament.